Progetto cofinanziato da

UNIONE EUROPEA

Comune di Pontassieve
Centro Interculturale

Fondo europeo per l'integrazione di cittadini di paesi terzi

MATERIALE DI SUPPORTO RILEVAZIONE SITUAZIONE IN INGRESSO

1.1. Testo descrittivo con immagini/ Test i pershkruar me figura

Ascolto - livello 1

La nuova arrivata

La nuova arrivata era una donna magra, di media statura, e già un po' curva.
Aveva la faccia piena di grinze, il naso rosso, infiammato; gli occhi avevano quella luce acquosa, melanconica, delle signore di buona famiglia.
Aveva i capelli raccolti in un cappello a turbante. Lunghi e grandi orecchini le pendevano ai lobi delle orecchie.
Indossava un soprabito di seta con una mantellina, sopra un abito di panno, e calzava scarpette a punta.
In una mano stringeva un ombrello dal manico di ambra, a forma di pappagallo.

E reja e sapoardhur

E reja e sapoardhur ishte nje grua e dobet, me lartesi mesatare, e tashme disi e kerrutur.
Kishte fytyren plot me rrudha, hunden e kuqe, e perflakur; syte e perlotur e melankolik, te zonjave te familjes se mire.
Kishte floket e lidhura e nje kapele te çallme. Nje pale vath te gjate te varur poshte ne bulat e vesheve.
Ajo kishte veshur nje pallto te mendafshte me mantel mbi nje fustan te thjeshte dhe kishte mbathur kepuce me maje.
Ne njeren dore mbante nje çader me doreze qelibar, ne formen e nje papagalli.

Spunti per la produzione orale e/o scritta:

Descrivi una persona presente nella stanza con te (mediatore, compagno/a, insegnante).
Përshkruaj nje person të pranishëm ne dhome me ty (përkthyes, shok/shoqe, mësuese).

A quale figura corrisponde la descrizione?

Ascolta attentamente la lettura poi indica con una crocetta a quale delle donne disegnate si adatta meglio./ degjo me kujdes leximin e trego se cilës nga këto i pershtatet më mirë

a

b

c

d

e

f

Punteggio:giusto/sbagliato

Progetto cofinanziato da

UNIONE EUROPEA

Comune di Pontassieve
Centro Interculturale

Fondo europeo per l'integrazione di cittadini di paesi terzi

MATERIALE DI SUPPORTO RILEVAZIONE SITUAZIONE IN INGRESSO

1.2 Testo regolativo:

Ascolto - livello 2

Avviso alla classe

Ragazzi, scrivete sul diario che sabato mattina andremo alla Biblioteca Nazionale di Firenze per visitare la mostra dei disegni degli alunni delle scuole medie di Bologna sul tema *La pace nel mondo*.
La partenza è alle 9.00 al capolinea dell'autobus 37. Noi ci incontriamo tutti qui a scuola, davanti al cancello grande, alle 8.15, mi raccomando puntuali, e insieme raggiungeremo la fermata. Dopo la visita torneremo di nuovo con l'autobus e saremo a scuola per la 5^ ora, portate il materiale per l'ora di matematica.
Sabato non vi scordate di portare due biglietti per l'autobus, la merenda e una bottiglietta d'acqua. Fate firmare l'autorizzazione dai vostri genitori perché domani la controllo!

Njoftim për klasë

Nxenes, shkruani në ditarin tuaj se të shtunën në mëngjes ne do të shkojnë në Bibliotekën Kombëtare në Firence për të vizituar ekspozitën e vizatimeve te bëra nga nxënësit e shkollave tetëvjeçare të Bolonjës mbi temën *Paqja në botë.*
Nisja është në oren 9.00 në stacionin e autobusit n 37. Ne të gjithë takohemi këtu në shkollë, para portës së madhe, në 8.15, ju rekomandoj te vini në kohë, dhe së bashku do të arrijmë tek stacioni. Pas vizitës do të kthehemi përsëri me autobus dhe do të jemi në shkollë për oren e 5 ^, merrni me vete materialet për orën e matematikës.
Te shtunën nevojiten dy bileta autobusi, diçka per të ngrënë dhe një shishe ujë. Kërkojuni prindërve tuaj t'ju firmosin autorizimin sepse nesër do t'jua kontrolloj!

Domande di comprensione:

1.Cosa andrà a visitare la classe sabato mattina?/ ç'fare do te vizitoj klasa te shtunen ne mengjes?

….

2. A che ora parte l'autobus e che numero bisogna prendere?/ ne cilen ore niset autobusi e cilin numer do te marrin?

….

3. A che ora la classe rientrerà a scuola?/ ne cilen ore klasa do te kthehet ne shkolle?
….....
4. Che cosa bisogna ricordarsi di portare con sé alla mostra?/ ç'fare duhet te marrin me vete ne ekspozite?
….....
5. Cosa controllerà l'insegnante il giorno successivo all'avviso?/ç'fare do te kontrolloj mesuesja te nesermen?
….....

Punteggio: 2 punti per ogni risposta completa, 1 parziale, 0 nulla o sbagliata
*Totale…./10*Spunti per la produzione orale e/o scritta:

Parla della tua scuola: era lontana o vicina da casa, che strada facevi per arrivarci; quali libri e quaderni o altro materiale portavi a scuola.
/ Fol per shkollën tuaj: ishte larg apo afer nga shtepia,ç'fare rruge beje per te arritur; cilat libra e fletore apo materiale te tjera merrje ne shkollë

Progetto cofinanziato da

UNIONE EUROPEA

Comune di Pontassieve
Centro Interculturale

Fondo europeo per l'integrazione di cittadini di paesi terzi

MATERIALE DI SUPPORTO RILEVAZIONE SITUAZIONE IN INGRESSO

3 Testo narrativo/ fiaba Perralla

Ascolto o lettura –livello 1

Il buio è un cavaliere

C'era una volta un bambino che aveva paura del buio. Questo bambino si chiama Giovanni. Una sera va a letto al buio e ha tanta paura. All'improvviso vicino al suo letto arriva un cavaliere tutto nero su un bellissimo cavallo nero e dice: "Sono il Buio. Tu hai tanta paura di me ma io voglio conoscerti, diventare tuo amico."
"Da dove vieni?" chiede il bambino.
"Da nessuna parte, io ci sono sempre" risponde il Buio. "Il Sole porta la luce sulla Terra, io invece porto lo scuro. Il Sole lo vedi perché c'è la luce, invece non puoi vedere me perché mi nascondo. Questa sera però voglio farmi vedere da te."
Giovanni sorride: è simpatico questo buio.
Il cavaliere nero dice: "Il Sole e io siamo importanti: con la luce si vedono le cose reali, che ci sono, e con me si vedono le cose che si pensano".
"Davvero?" chiede Giovanni.
"Sì" risponde il Buio, "ma non devi avere paura. Vuoi venire con me?"
"sì, certo!" risponde il bambino.
Il Buio porta Giovanni in cielo sul suo cavallo: è bello, ci sono astronavi e missili. Dalle astronavi escono personaggi con la coda, tutti gialli. Questi personaggi giocano tra le nuvole. Anche Giovanni e il cavaliere si siedono su una nuvola.
Poi vanno in mezzo al mare e vedono il vascello fantasma. Il vascello fantasma è una nave che viaggia sempre e si vede solo di notte, ma non è reale.
Giovanni sale sulla nave e non vede nessuno. Giovanni vuole stare sulla nave ma il Buio lo chiama. Devono tornare a casa.
Il Cavaliere porta Giovanni al centro della Terra. Giovanni vede che la Terra diventa sempre più buia. All'interno della Terra c'è un altro mondo con fiumi e laghi. Si ferma e raccoglie conchiglie e pietre di bellissimi colori.
Ma adesso deve tornare a casa. Il Buio va veloce prima che arrivi il mattino.
"Ecco il tuo letto" dice il Buio. "Adesso hai ancora paura di me?"
"No, adesso siamo amici. Vieni anche domani?" chiede Giovanni.
"Tutte le volte che mi vuoi, io ci sono. Non devi aspettare la notte, puoi chiudere gli occhi e io sono con te" risponde il Buio.

E il Buio va via. Intanto un po' di sole entra dalla finestra.

Errësira dhe kalorësi

Na ishte një herë një fëmijë i cili ishte frikë nga errësira. Ky fëmijë quhej Gjon. Një natë ai shkon në shtrat në errësirë dhe ka shumë frikë. Papritur afer shtratit te tij afrohet nje kalorës mbi një kalë të bukur të zi dhe thotë: "Unë jam Errësira. Ju me keni kaq frikë mua, por unë dua te njihem me ju dhe të bëhem miku juaj. "
"Prej nga jeni?" pyet fëmija.
"nga asnje ane, por unë jam gjithkund" përgjigjet Errësira. "Dielli sjell dritën në Tokë, kurse unë sjell errësiren. Diellin e sheh sepse ka drite, por mua nuk mund të më shihni, sepse unë fshihem. Por sonte unë dua të shihem nga ju. "
Gjoni buzëqesh: është simpatike kjo errësira.
Kaloresi i zi thotë: "Dielli dhe unë jemi të rëndësishem: me dritën shihni gjërat reale që ekzistojnë, kurse me mua ju shohni gjërat që ju mendoni ".
"Vertet?" pyet Gjoni.
"Po," u përgjigj Errësira, "por mos kini frikë. A do të vish me mua? "
"Po, sigurisht," u përgjigj fëmija.
Errësira sjell Gjonin në qiell mbi kalin e tij, eshte bukur, ketu janë anijet dhe raketat. Nga anijet hapesinore dalin personazhe me bisht, të gjithe të verdhë. Këto personazhe luajnë mes reve. Edhe Gjoni e kalorësi ulen mbi një re.
Pastaj zbresin në det dhe shohin anijen fantazmë. Anija fantazmë është një anije që udhëton gjithmonë dhe ju e shihni vetëm gjatë natës, por kjo nuk është e vërtetë.
Gjoni hyp në anije por nuk sheh asnjë. Gjoni dëshiron të qëndrojë në anije, por Erresira e thërret. Ata duhet të kthehen në shtëpi.
Kalorsi sjell Gjonin ne sjell në qendrën e Tokës. Gjoni sheh se Toka është duke u bërë gjithmonë e më e errët. Brenda në Tokë ka një tjetër botë me lumenjtë dhe liqenet. Ai ndalon dhe mbledh guacka dhe gurë të ngjyrave të bukura.
Por tani më duhet të shkoj në shtëpi. Errësira shkon shpejt para se të arrij mëngjesi.
"Ja shtrati yt," thotë errësira. "Tani ju ende keni frikë prej meje?"
"Jo, ne jemi miq tani. Vjen përsëri nesër? "Pyet Gjoni.
"Sa herë që të doni ju, unë jam aty. Nuk ka nevojë të presë natë, ju mund të mbyllni sytë tuaj dhe unë jam me ju, "u përgjigj Errësira.
Dhe errësira ikën larg. Ndërkohë, pak dritë hyn përmes dritares.

Domande di comprensione : /Pyetje

1. Chi è il protagonista della fiaba?/Kush është personazhi i përrallës?
A □ il Sole / Dielli
B □ Giovanni / Gjoni
C □ il vascello fantasma/ Anija fantazme
D □ il Cavaliere/ Kaloresi

2, Qual è il problema del bambino?/ Cili eshte problemi i femijes?
A □ non dorme mai/ nuk fle asnjehere
B □ non ha un letto/ nuk ka nje shtrat
C □ ha paura del buio/ ka frike nga erresira
D □ vuole conoscere un cavaliere/ don te njihet me nje kalores

3. Come è fatto il Buio?/ Si është errësira?
A □ è un cavaliere tutto nero su un cavallo nero/është kalorës i zi mbi kalë të zi
B □ è un uomo nero con un piccolo cavallo/ është nje burre i zi me nje kalë te vogel
C □ è un uomo qualsiasi su un cavallo nero/ është nje njeri çfaredo mbi nje kalë te zi

D □ è un cavaliere senza cavallo/ është nje kalores pa kalë

4. Perché c'è il Sole?/Pse ekziston Dielli?
A □ per vedere le cose che si pensano e basta/vetem per te pare gjerat qe mendojme
B □ perché è simpatico/sepse eshte simpatik
C □ per portare lo scuro e vedere le cose reali/per te sjell errësiren per te pare gjerat reale
D □ per portare la luce sulla Terra e vedere le cose reali/per te sjell driten ne Toke per te pare gjerat reale

5. Perché c'è il Buio?/Pse ekziston Errësira?
A □ perché è simpatico/sepse eshte simpatike
B □ per vedere le cose reali/ per te pare gjerat reale
C □ per vedere le cose che si pensano/ per te pare gjerat qe mendojme
D □ per non pensare / per te mos menduar

6. Il Buio dove porta Giovanni?/ Erresira ku e çon Gjonin?
A □ prima in cielo, poi al centro della Terra, infine al mare/perpara ne qiell, pastaj ne qender te tokes, ne fund ne det

B □ prima in cielo poi al centro del mare, poi a casa/ perpara ne qiell, pastaj ne mes te detit e pastaj ne shtepi
C □ prima su un'astronave, poi su un vascello fantasma, infine su un fiume/perpara mbi nje anije ne hapesire, pastaj ne nje anije fantazme, e ne fund ne lume
D □ prima in cielo, poi in mezzo al mare, infine al centro della Terra/ perpara ne qiell,pastaj ne mes te detit, ne fund ne qender te tokes

7. Cosa incontrano nel loro viaggio?/ç'fare takojne gjate udhetimit?
A □ astronavi, missili, omini gialli, vascello fantasma/anije hapesinore, raketa, njerez te verdhe, anije fantazme
B □ astronavi, missili, nave crociera, omini verdi/ anije hapesinore, raketa,anile kroçera,njerez te verdhe
C □ missili, astronauti, pietre gialle, fantasma/raketa, astronaut, gur te verdhe, fantazma
D □ missili, astronauti, pietre gialle, nave fantasma/ raketa, astronaut,gur te verdhe, anije fantazma

8.Cosa c'è al centro della Terra?/ç'fare ka ne qender te Tokes?
A □ tutto buio, fiumi, laghi e una nave/krejt erresire, lumenj, liqene e nje anije
B □ solo pietre e sassi, ma belli/ vetem gur e greco, por te bukur
C □ un altro mondo con fiori e frutti/ nje tjeter bote me lule e fruta
D □ un altro mondo con fiumi e laghi, conchiglie e pietre/ nje bote tjeter me lumenj e liqene, guacka e gur

9, Cosa fa Giovanni durante il viaggio?/ ç'fare ben Gjoni gjate udhetimit?
A □ si siede su una nuvola, non vuole salire sulla nave, raccoglie pietre colorate/ ulet mbi nje re, nuk don te hyp ne anije, mbledh gure me ngjyra
B □ si siede su una nuvola, sale sulla nave, raccoglie conchiglie e pietre colorate/ulet mbi nje re,hyp ne anile,mbledh guacka e gure me ngjyra
C □ parla con gli omini gialli, sale sulla nave, si siede accanto al fiume/flet me njerez te verdhe,hyp ne anile, ulet afer lumit
D □ parla con gli omini gialli, non sale sulla nave, raccoglie conchiglie/flet me njerez te verdhe,nuk hyp ne anije,mbledh guacka

10. Cosa ha fatto il Buio per Giovanni?/ç'fare ka bere Erresira per Gjonin?

A □ niente/ asgje

B □ gli ha insegnato ad avere più spesso paura per divertirsi/ e ka mesuar te kete me shpesh frike per tu argetuar

C □ gli ha insegnato a superare la sua paura di una cosa che non conosceva/ e ka mesuar te mposht friken e tij per nje gje qe nuk e njihte

D □ gli ha insegnato ad avere paura solo delle avventure strane/ e ka mesuar te kete frike vetem nga aventurat e çuditshme

---

Punteggio: 1 punto per ogni risposta corretta totale: …...../10

Spunti per la produzione orale e/o scritta:

Anche a te c'è qualcosa che fa paura? Cos'è? Anche a te è capitato di avere paura di qualcosa (o qualcuno) prima di conoscerlo o vederlo per poi scoprire, una volta conosciuto/visto, che non era nulla di così terribile? Racconta/Edhe ti ke frike nga diçka? Ç'fare eshte?Edhe ty te ka ndodhur te kesh frike nga diçka apo dikush qe perpara nuk e njihje, por kur e keni njohur/pare keni zbuluar qe nuk eshte nje gje e tmerrshme. Tregoni

4.1 Testo narrativo/descrittivo

Lettura – livello 1

Domande di comprensione del testo:/Pyetje mbi te kuptuarit e tekstit

1. Chi sono i protagonisti del racconto?/ kush jane protagonistet e regimi?
A □ Una donna e un signore alto/ nje grua e nje burre i gjate
B □ Un bambino grasso e Willy Wonka/ nje femije i shendosh e Willy Wonka
C □ Un ragazzo e un negoziante/ nje djal e nje shites

2. Dove si svolge il racconto?/ku zhvillohet ngjarja?
A □ Nella fabbrica di Willy Wonka/ ne fabriken e Willy Wonka
B □ A casa di Charlie/ ne shtepine e Charlie
C □ In un negozio/ ne nje dyqan

3. Quante tavolette di cioccolato mangia Charlie?/ sa copa çokollate ha Charlie?
A □ Solo una/ veten nje
B □ Due/dy
C □ Tre, e gli viene mal di pancia/tre, dhe e kap dhimbje barku

4. Che cosa trova Charlie nella tavoletta di cioccolata?/ çfare gjen Charlie ne çokollate
A □ Una moneta da cinque pence/ nje monete prej pese qindarkash
B □ Un sottile foglio d'oro/ nje flete te holle ari
C □ Una nocciola croccante/ nje lajthi te fresket

5. Che cosa fa Charlie subito dopo la scoperta?/ç'fare ben Charlie menjehere pas zbulimit?
A □ Rimane fermo per l'emozione/ Nuk leviz nga emocionet
B □ Urla di gioia/ çirret nga gezimi
C □ Risponde alle domande della gente/ Pergjigjet pyetjeve te njerzeve

6. Che cosa fa Charlie in seguito?/ ç'fare ben Charlie pastaj?
A □ Finisce di mangiare la cioccolata/ ha gjithe çokollaten
B □ Vende la sua scoperta per duecento sterline/ shet ate qe zbuloi per dyqind sterlina
C □ Si affretta verso casa passando davanti alla fabbrica/ shkon shpejt ne shtepi duke kaluar perpara fabrikes

7. Scrivi tu come continua il racconto./ shkruaj ti vazhdimin e tregimit

_____
_____
_____
_____

Punteggio: **1 punto** per ogni risposta corretta, domande 1-6
4 punti da assegnare per la domanda 7, in base alla coerenza con il testo
totale ----/ 10

Spunti per la produzione orale e/o scritta:
Parla del tuo cibo preferito./ fol per ushqimin tend te preferuar

4.2 Testo narrativo/descrittivo
Lettura – livello 2

Domande di comprensione del testo:/ Pyetje mbi te kuptuarit e tekstit

1. Quali sono i personaggi del racconto?/ cilet jane personazhet e regimi?
- Harry, i suoi genitori e suo fratello Dudley/ Harry, prinderit e tij e i vellai Dudley
- Harry, i suoi amici e Marge/ Harry, shoket e tij e Marge
- Harry, i suoi zii e suo cugino Dudley/ Harry, xhaxhallaret dhe kusheriri Dudley

2. Dove si svolge il racconto?/ ku zhvillohet ngjarja?
- In una scuola/ ne nje shkolle
- In una casa/ ne nje shtepi
- In un ufficio postale/ ne zyren postale

3. Perché Dudley e zio Vernon arricciano il naso?/ perse harry e xhaxhai i tij Vernon ngrejne hundet?
- Perché sentono cattivo odore/ sepse bie ere e keqe
- Perché a loro non piace la colazione/ sepse atyre nuk u pelqen mengjesi
- Perché Harry è già seduto a tavola/ sepse Harry eshte ulur ne tavoline

4. Dove trova Harry la lettera indirizzata a lui?/ ku e gjen Harry letren qe i kane derguar?
- Nella cassetta della posta/ ne kutine e postes
- Sullo zerbino/ mbi fshiresen e kembeve
- Sul tavolo/ mbi tavoline

5. Perché Harry si emoziona quando trova una lettera indirizzata a lui?/ pse emocionohet Harry kur gjen letren qe i kane derguar?
- Perché ha ricevuto un avviso dalla biblioteca/ sepse ka marr nje lajmerim nga biblioteka
- Perché ha ricevuto notizie dai suoi amici/ sepse ka marr lajme nga shoket
- Perché non ha ricevuto mai lettere fino a quel momento/ sepse nuk ka marr kurre nje leter deri ne ate moment

6. Chi legge la lettera di Harry?/ kush lexon letren e Harry-it?
- Harry
- Dudley
- Zio Vernon e zia Petunia/ xhaxhallaret Vernon e Petunia

7. Scrivi tu la continuazione del racconto/ shkruaj ti vazhdimin e tregimit

_____
_____
_____
_____
_____
_____

Valutazione: 1 punto per ogni risposta corretta, domande 1-6
4 punti da assegnare per la domanda 7, in base alla coerenza del testo ascoltato
Totale ---/ 10

4.3 Testo narrativo/descrittivo

Lettura – livello 3

Domande di comprensione del testo:/ Pyetje mbi te kuptuarit e tekstit

1. I personaggi del racconto sono…/ personazhet e regimi jane…
- ⫽ un uomo anziano e il signor Dursley/ nje burre i vjeter e zoti Dursley
- ⫽ un uomo anziano e una professoressa con le sembianze di gatto/ nje burre i vjeter e nje profesoresh qe shfaqet si mace
- ⫽ un uomo anziano e Harry Potter/ nje burre i vjeter e Harry Potter

2. L'uomo anziano indossa…/ burri i vjeter ka veshur
- ⫽ un abito lungo e un mantello/ nje veshje te gjate e nje mantel
- ⫽ un pigiama con la cintura d'argento/ pixhama me rrip prej argjendi
- ⫽ pantaloni lunghi e una giacca con fibbia/ pantallona te gjate e xhakete te ngushte

3. Il racconto si svolge…/ ngjarja zhvillohet
- ⫽ in una scuola/ ne nje shkolle
- ⫽ accanto a un muretto, in un giardino/ prane nje muri ne nje kopsht
- ⫽ in una strada di un quartiere residenziale/ ne nje rruge te lagjes ku banojne

4. Il racconto si svolge…/ ngjarja zhvillohet
- ⫽ a mezzogiorno/ ne mesdite
- ⫽ a notte fonda/ naten vone
- ⫽ di pomeriggio/ pasdite

5. L'uomo prende dalla tasca…/ burri nxjerr nga xhepi
- ⫽ un oggetto per accendere le luci dei lampioni/ nje objekt per te ndezur dritat e rruges
- ⫽ un oggetto per spaventare il gatto/ diçka per te trembur macen
- ⫽ un oggetto per spegnere le luci dei lampioni/ nje objekt per te fikur dritat e rruges

6. L'uomo rivolge la parola…/ burri flet me
- ⫽ al gatto/ macen
- ⫽ a un passante/ nje kalues
- ⫽ alla signora Dursley/ me zonjen Dursley

7. Scrivi tu il seguito del racconto/ shkruaj ti vazhdimin e tregimit

_____
_____
_____
_____
_____

Valutazione: 1 punto per ogni risposta corretta, domande 1-6
4 punti da assegnare per la domanda 7, in base alla coerenza del testo ascoltato

Totale ---/ 10

Spunti per la produzione orale e/o scritta:
Racconta/inventa una storia con protagonista un gatto./ Trego nje tregim me mace

Progetto cofinanziato da

UNIONE EUROPEA

Comune di Pontassieve
Centro Interculturale

Fondo europeo per l'integrazione di cittadini di paesi terzi

MATERIALE DI SUPPORTO RILEVAZIONE SITUAZIONE IN INGRESSO

4.2 Testo narrativo/descrittivo

Lettura – livello 2

Tratto da: J. K. Rowling, *Harry Potter e la pietra filosofale,* Salani (testo ridotto)

La lettera

Quando Harry entrò in cucina, c'era un odore terribile che sembrava provenire da una grossa bacinella di metallo che era dentro il lavandino. Si avvicinò per dare un'occhiata. La bacinella era piena di quelli che sembravano stracci sporchi a mollo in un'acqua grigia.

«E questo cos'è?» chiese a zia Petunia.

«La tua nuova uniforme scolastica» rispose.

«Ti sto tingendo di grigio alcuni vestiti smessi di Dudley. Quando avrò finito sembreranno uguali a quelli di tutti gli altri».

Di questo Harry dubitava seriamente, ma pensò fosse meglio non discutere. Si sedette a tavola e cercò di non immaginare che aspetto avrebbe avuto il primo giorno di scuola a Stonewall High.

Dudley e zio Vernon entrarono in cucina e entrambi arricciarono il naso per via dell'odore che emanava l'uniforme di Harry .

In quel momento, udirono lo scatto della cassetta delle lettere e il lieve tonfo della posta che cadeva sullo zerbino.

Harry andò a prendere la posta. Sullo zerbino c'erano tre cose: una cartolina della sorella di zio Vernon, Marge, che era in vacanza nell'isola di Wight, una busta marrone che sembrava una fattura e… una lettera per Harry.

Harry la raccolse e la fissò con il cuore che gli vibrava come un gigantesco elastico. Nessuno in vita sua gli aveva mai scritto. E chi avrebbe dovuto farlo? Non aveva amici, non aveva altri parenti; non era neanche socio della biblioteca e quindi non aveva mai ricevuto avvisi di restituire i libri presi in prestito. Eppure, eccola là, una lettera dall'indirizzo così inequivocabile da non poter essere frainteso:

Signor H. Potter
Ripostiglio del sottoscala
4, Privet Drive
Littje Whinging
Surrey

La busta era spessa e pesante, di pergamena giallastra, e l'indirizzo era scritto con inchiostro verde smeraldo. Non c'era francobollo. Girando la busta con mano tremante, Harry vide un sigillo di ceralacca color porpora con uno stemma araldico: un leone, un corvo, un tasso e un serpente intorno a una grossa "H". (…)

Harry tornò in cucina continuando a fissare la lettera. Consegnò a zio Vernon la fattura e la cartolina, si sedette lentamente e cominciò ad aprire la busta gialla.
Zio Vernon strappò la busta della fattura, sbuffò disgustato e voltò la cartolina.

«Marge sta male» informò zia Petunia. «Ha mangiato uno strano frutto di mare…»

«Papà» disse Dudley d'un tratto, «papà, Harry ha ricevuto qualcosa!»

Harry stava per aprire la lettera che era scritta sulla stessa pesante pergamena della busta, quando questa gli venne strappata di mano da zio Vernon.

«E' mia!» disse Harry cercando di riprendersela.

«E chi mai ti scriverebbe?» sibilò zio Vernon scuotendo la lettera con una mano per aprirla e gettandovi un'occhiata. In men che non si dica, la faccia gli passò dal rosso al verde piú rapida di un semaforo.

«P…P… Petunia!» ansimò.

Dudley cercò di carpirgli la lettera per leggerla, ma zio Vernon la teneva in alto fuori dalla sua portata. Zia Petunia, incuriosita, la prese e lesse la prima riga. Per un attimo sembrò che stesse per svenire.

«Vernon, oh, mio Dio, Vernon…!»

Si fissarono l'un l'altra, e parevano aver dimenticato che Harry e Dudley erano ancora lì. Dudley non era abituato a essere ignorato.

«Voglio leggere quella lettera» disse forte.

«Io voglio leggerla» disse Harry furioso, «è mia!»

La lettera

Të nesërmen në mëngjes, kur Harri hyri në kuzhinë, ndjeu një erë të tmerrshme, që dukej se vinte nga një legen i vogël prej metali i sqollit të pjatalarëses. U afrua për t'i hedhur një sy. Legeni ishte deng me sa si rreckat të pista që i kishin vënë të zbuteshin në një ujë të përhimët.
-Po këto ç'janë? – e pyeti teze Petunian. Ajo shtërngoi buzët, siç bënte sa herë që Harri guzonte ta pyeste për ndonjë gjë.
-Është uniforma jote e re shkollore,- iu përgjigj.
Harri shikoi përsëri legenin.
-Ah! – tha. –S'ma kishte marr mendja se duhej të ishte kaq e squllur.
-Mos fol marrëzira! – e qortoi ashpër teze Petunia.- Po ngjyej me boje hiri një palë rroba të përdorura të Dadlit. Kur të kem mbaruar punë, kanë për t'u dukur njëlloj si ato të gjithë të tjerëve.
Sa për këtë Harri dyshonte fort,por mendoi se do të ishte më mirë të mos e zgjaste. U ul në tryezë dhe u përpoq të mos e përfytyronte si do të dukej ditën e parë të shkollës në Stonoull Haj. Ndoshta sikur të kishte veshur copa lëkure të një elefanti plak!
Dadli dhe xhaxha Vernoni hynë në kuzhinë dhe që të dy rrudhen hundët nga kutërbimi që lëshonte uniforma e re e Harrit. Xhaxha Vernoni, si e kishte zakon, hapi gazetën dhe Dadli rrahu tryezën me stapin e Snobkinit, që tashti s'e hiqte nga dora kudo që shkonte.
Atë çast dëgjuan që kërciti kapaku i kutisë së postës dhe u ndie zhurma e mbytur e postës që era mbi fshirësen e këmbëve.
-Shko e merre postën, Dadli,-tha xhaxha Vernoni pa e ulur gazetën.
-Dërgo Harrin.
-Shko të marrësh postën, Harri.
-Dërgo Dadlin.

-Shpoje me stapin e Snobkinit, Dadli.
Harri iu shmang stapit dhe shkoi të merrte postën. Mbi fshirësen e këmbëve kishte tri gjëra: një kartolinë e motrës së xhaxhait, Marxhit, që ishte me pushime në ishullin e Uajtit, një zarf i murrmë që dukej si një faturë dhe…një letër për Harrin.
Harri e ngriti nga toka dhe e shikoi, ndërsa zemra i dridhej fort në gjoks. Askush s'i kishte shkruar sa qe bëre aq. Dhe kush mund t'i shkruante? Nuk kishte shokë, nuk kishte farefis tjetër;nuk ishte as anëtar i bibliotekës, pra s'kishte marr kurrë paralajmërime të prera të kthente librat e marr hua.e pra ja ku ishte, një letër me adresë aq të saktë sa s'kish si të keqkuptohej:

Z. H. Poter
Bimsa nën shkallë
4, Privet Drajv
Litell Huingin
Serri
Zarfi ishte i trashë dhe i rëndë prej pergamene të verdhë dhe adresa ishte e shkruar me një bojë të blertë smeraldi. Nuk kishte pulla. Duke e vërvitur zarfin me duart që i dridheshin, Harri pa një vule me dyllë ngjyrëpurpuri me një stemë fisnikësh: një luan, një korb, një vjedull dhe një gjarpër i mbështjellë rreth një "H"-je të madhe.
-A po vjen apo jo?- thirri nga kuzhina xhaxha Vernoni,- ç'je duke bërë, po kontrollon mos ka ndonjë bombë nëpër letra?- dhe qeshi me shakanë e tij.
Harri u kthye në kuzhinë gjithë duke ia ngulur sytë letrës. I dha xhaxha Vernonit faturën dhe kartolinën, u ul ngadalë dhe nisi të hapte zarfin e verdhë.
Xhaxha Vernoni e grisi zarfin e faturës, shfryu me përçmim dhe ktheu kartolinën nga ana tjetër.
-Marxhi nuk është mirë,- i tha teze Petunias,-Seç ka ngrënë një frut deti të çuditshëm…
-Baba! – tha përnjëherësh Dadli, -baba, Harri seç ka marrë!
Harri ishte duke hapur letrën që ishte shkruar po në një pergamene si ajo e zarfit, kur ia shkuli nga duart xhaxha Vernoni.
-Është imja! –tha Harri dhe u përpoq t'ia merte.
-E kush mund të të shkruajë ty?- tha nëpër dhëmbë xhaxha Vernoni, duke shkundur letrën me dorë që ta hapte e duke i hedhur një vështrim dhe aty për aty fytyra nga e kuqe u bë jeshile, duke ndërruar ngjyrë me shpejt se ngjyrat e një semafori. Por nuk mbaroi me aq. Brenda pak sekondash i mori një ngjyrë të bardhë si në hi, si ermik i mykur.
-P…P…Petunia!-gulçoi.
Dadli u përpoq t'ia rrëmbente letrën që ta lexonte, por i ati e mbante lart në dorën e ngritur, aq sa s'arrihej dot. Teze Petunia, që ishte bërë kureshtare, e mori dhe lexoi rreshtin e parë. Për pak sa s'i ra të fikët. Çoi duart tek gryka dhe seç nxori një zë të mbytur.
-Vernon…o Zot, Vernon!...

Domande di comprensione del testo:/ Pyetje mbi te kuptuarit e tekstit

1. Quali sono i personaggi del racconto?/ cilet jane personazhet e regimi?
- Harry, i suoi genitori e suo fratello Dudley/ Harry, prinderit e tij e i vellai Dudley
- Harry, i suoi amici e Marge/ Harry, shoket e tij e Marge
- Harry, i suoi zii e suo cugino Dudley/ Harry, xhaxhallaret dhe kusheriri Dudley

2. Dove si svolge il racconto?/ ku zhvillohet ngjarja?
- In una scuola/ ne nje shkolle
- In una casa/ ne nje shtepi
- In un ufficio postale/ ne zyren postale

3. Perché Dudley e zio Vernon arricciano il naso?/ perse harry e xhaxhai i tij Vernon ngrejne hundet?

- Perché sentono cattivo odore/ sepse bie ere e keqe
- Perché a loro non piace la colazione/ sepse atyre nuk u pelqen mengjesi
- Perché Harry è già seduto a tavola/ sepse Harry eshte ulur ne tavoline

4. Dove trova Harry la lettera indirizzata a lui?/ ku e gjen Harry letren qe i kane derguar?

- Nella cassetta della posta/ ne kutine e postes
- Sullo zerbino/ mbi fshiresen e kembeve
- Sul tavolo/ mbi tavoline

5. Perché Harry si emoziona quando trova una lettera indirizzata a lui?/ pse emocionohet Harry kur gjen letren qe i kane derguar?

- Perché ha ricevuto un avviso dalla biblioteca/ sepse ka marr nje lajmerim nga biblioteka
- Perché ha ricevuto notizie dai suoi amici/ sepse ka marr lajme nga shoket
- Perché non ha ricevuto mai lettere fino a quel momento/ sepse nuk ka marr kurre nje leter deri ne ate moment

6. Chi legge la lettera di Harry?/ kush lexon letren e Harry-it?

- Harry
- Dudley
- Zio Vernon e zia Petunia/ xhaxhallaret Vernon e Petunia

7. Scrivi tu la continuazione del racconto/ shkruaj ti vazhdimin e tregimit

_____
_____
_____
_____
_____

Valutazione: 1 punto per ogni risposta corretta, domande 1-6
4 punti da assegnare per la domanda 7, in base alla coerenza del testo ascoltato
Totale ---/ 10

Progetto cofinanziato da

UNIONE EUROPEA

Comune di Pontassieve
Centro Interculturale

Fondo europeo per l'integrazione di cittadini di paesi terzi

MATERIALE DI SUPPORTO RILEVAZIONE SITUAZIONE IN INGRESSO

4.3 Testo narrativo/descrittivo

Lettura – livello 3

Tratto da: J. K. Rowling, *Harry Potter e la pietra filosofale,* Salani (testo ridotto)

Albus Silente ed il gatto

Il gatto sedeva immobile come una statua sull'angolo opposto di Privet Drive. Dovette farsi quasi mezzanotte prima che il gatto facesse il minimo movimento.
Un uomo apparve all'angolo della strada che il gatto aveva tenuto d'occhio; ma apparve così all'improvviso e silenziosamente che si sarebbe detto fosse spuntato da sotto terra. La coda del gatto ebbe un guizzo e gli occhi divennero due fessure.
In Privet Drive non si era mai visto niente di simile. Era alto, magro e molto vecchio, a giudicare dall'argento dei capelli e della barba, talmente lunghi che li teneva infilati nella cintura. Indossava abiti lunghi, un mantello color porpora che strusciava per terra e stivali dai tacchi alti con le fibbie. Dietro gli occhiali a mezzaluna aveva due occhi di un azzurro chiaro, luminosi e scintillanti, e il naso era molto lungo e ricurvo, come se fosse stato rotto almeno due volte. L'uomo si chiamava Albus Silente.
Albus Silente si dava un gran da fare a rovistare sotto il mantello, in cerca di qualcosa. Sembrò rendersi conto di essere osservato, perché all'improvviso guardò il gatto, che lo stava ancora fissando dall'estremità opposta della strada. Per qualche ignota ragione, la vista del gatto sembrò divertirlo. Ridacchiò tra sé borbottando: «Avrei dovuto immaginarlo».
Aveva trovato quel che stava cercando nella tasca interna del mantello. Sembrava un accendino d'argento. Lo aprì con uno scatto, lo tenne sollevato e lo accese. Il lampione più vicino si fulminò con un piccolo schiocco. L'uomo lo fece scattare di nuovo, e questa volta si fulminò il lampione appresso. Dodici volte fece scattare quel suo "Spegnino", fino a che l'unica illuminazione rimasta in tutta la strada furono due capocchie di spillo in lontananza: gli occhi del gatto che lo fissavano. Se in quel momento qualcuno – persino quell'occhio di lince del signor Dursley – avesse guardato fuori dalla finestra, non sarebbe riuscito a vedere niente di quel che accadeva in strada. Silente si fece scivolare di nuovo nella tasca

del mantello il suo “Spegnino” e si incamminò verso il numero 4 di Privet Drive, dove si mise a sedere sul muretto, accanto al gatto. Non lo guardò, ma dopo un attimo gli rivolse la parola.
«Che combinazione! Anche lei qui, professoressa McGranitt?»
Si voltò verso il soriano con un sorriso, ma quello era scomparso. Al suo posto, davanti a lui c’era una donna dall’aspetto piuttosto severo, che portava un paio di occhiali squadrati dalla forma identica ai segni che il gatto aveva intorno agli occhi.

Albus Silente e il gatto

Nëse zoti Dërsli ishte kredhur në një gjumë të trazuar, macja, ulur majë atij murit jashtë, s’jepte grimë shenje se kishte gjumë. Rrinte pa lëvizur, si shtatore, me sy të ngulur në një pikë dhe pa rrahur qerpikët, në këndin përballë Privet Drajvit. Dhe nuk u drodh fare as kur, në rrugën pranë, sportelli i një makine u përplas fort; as edhe kur dy bufë I kaluan si shigjetë pranëkokës. Pa ardhur mesnata, macja nuk lëvizte.
Në cepin e rrugës ku po vrojtonte macja, u duk një njeri; por u shfaq aq befas dhe heshturazi, sa mund të mendojë që kishte mbirë nga dheu. Bishti i maces u drodh dhe sytë iu shndërruan në dy plasa.
Në privet Drajv s’ishte parë kurrë krijesë e atillë. Ishte i lartë, thatim dhe shumë plak, po të gjykoje nga nghyra si argjend e flokëve dhe e mjekrës, që ishin aq të gjata, sa i mbante të futura në rrip. Kishte veshur një palë rroba të gjata, një mantel ngjyrë purpuri që i zvarritej përtokë dhe një palë çizme qafëgjata me taka të larta dhe me tokëza. Mbas syzeve në trajtë gjysmëhëne, kishte sy ngjyrë të kaltër të çelur, sy të ndritshëm dhe që i shkëlqenin; hundën e kishte shumë të kthyer, sikur ta kishte pas thyer të paktën dy herë. Burri quhej Albus Urtimor.
Albus Urtimori dukej se s’qe kujtuar që kishte mbërritur në një rrugë ku gjithçka, që nga emri i tij dhe deri te çizmet, nuk ishin gjëra të pëlqyeshme. Por jepte e merrte nën mantel, duke rrëmuar për të gjetur diçka. Por u duk që e kuptoi që po e përgjonin, sepse, aty për aty, shikoi macen, që po e këqyrte gjithnjë me sy të ngulur, nga skaji tjetër i rrugës. Nuk dihej pse, por vështrimi i maces sikur e zbaviti. Nënqeshi me vete dhe tha nëpër dhëmbë:
“ duhej ta kisha marrë me mend”
E gjeti atë që po ërkonteë xhepin e brenshëm të mantelit. Dukej si një çakmak prej argjendi. E hapi me një të kërcitur, e mbajti përpjetë dhe e ndezi. Feneri i rrugës aty pranë u dogj me një krismë. E shkrepi edhe një herë dhe kësaj radhe u dogj feneri më pranë. Dymbëdhjetë herë e ndezi atë “fikësin” e tij, derisa ajo rrugë mbeti e ndriçuar vetem nga dy drita të vockla tutje: sytë e maces që po e shikonin. Në atë çast kushdo që do të hidhte vështrimin jashtë dtritares- qoftë edhe zoti Dërsli me sytë e tij zhbirues si të shqarthit- nuk do të dallonte dot se ç’po ngjiste në rrugë. Urtimori e futi përsëri në xhep të mantelit “fikësin” dhe iu drejtua numrit katër të Privet Drajvit. U ul përmbi murin e ulet, pranë maces. Nuk ia hodhi sytë, por mbas pak i foli.
Pa shiko ç’rastësi! Edhe ju qenkeni këtu, profesoresha Mek Gur?
Iu kthye maces me buzë në gaz, por ajo ishte zhdukur. Në vend të saj tashti kishte perballë një grua me një pamje pak të vrazhdë, që mbante një palë syze katrore, po njëlloj me shenjat që kishte macja përreth syve.

Domande di comprensione del testo:/ Pyetje mbi te kuptuarit e tekstit

1. I personaggi del racconto sono…/ personazhet e regimi jane…
 un uomo anziano e il signor Dursley/ nje burre i vjeter e zoti Dursley
 un uomo anziano e una professoressa con le sembianze di gatto/ nje burre i vjeter e nje profesoresh qe shfaqet si mace
 un uomo anziano e Harry Potter/ nje burre i vjeter e Harry Potter

2. L’uomo anziano indossa…/ burri i vjeter ka veshur
- un abito lungo e un mantello/ nje veshje te gjate e nje mantel
- un pigiama con la cintura d’argento/ pixhama me rrip prej argjendi
- pantaloni lunghi e una giacca con fibbia/ pantallona te gjate e xhakete te ngushte

3. Il racconto si svolge…/ ngjarja zhvillohet
- in una scuola/ ne nje shkolle
- accanto a un muretto, in un giardino/ prane nje muri ne nje kopsht
- in una strada di un quartiere residenziale/ ne nje rruge te lagjes ku banojne

4. Il racconto si svolge…/ ngjarja zhvillohet
- a mezzogiorno/ ne mesdite
- a notte fonda/ naten vone
- di pomeriggio/ pasdite

5. L’uomo prende dalla tasca…/ burri nxjerr nga xhepi
- un oggetto per accendere le luci dei lampioni/ nje objekt per te ndezur dritat e rruges
- un oggetto per spaventare il gatto/ diçka per te trembur macen
- un oggetto per spegnere le luci dei lampioni/ nje objekt per te fikur dritat e rruges

6. L’uomo rivolge la parola…/ burri flet me
- al gatto/ macen
- a un passante/ nje kalues
- alla signora Dursley/ me zonjen Dursley

7. Scrivi tu il seguito del racconto/ shkruaj ti vazhdimin e tregimit

_____
_____
_____
_____

Valutazione: 1 punto per ogni risposta corretta, domande 1-6
4 punti da assegnare per la domanda 7, in base alla coerenza del testo ascoltato

Totale ---/ 10

Spunti per la produzione orale e/o scritta:
Racconta/inventa una storia con protagonista un gatto./ Trego nje tregim me mace

Progetto cofinanziato da

UNIONE EUROPEA

Comune di Pontassieve
Centro Interculturale

Fondo europeo per l'integrazione di cittadini di paesi terzi

MATERIALE DI SUPPORTO RILEVAZIONE SITUAZIONE IN INGRESSO

4.1 Testo narrativo/descrittivo

Lettura – livello 1

Testo tratto da: Roald Dahl, *La fabbrica di cioccolato,* Salani

Il Biglietto d'oro

Charlie entrò nel negozio e depose la moneta umidiccia sul bancone.
- Una tavoletta di Cioccocremolato Delizia Wonka al Triplogusto, prego- disse, ricordando quanto gli era piaciuta quella che aveva ricevuto per il suo compleanno.
Dietro al bancone c'era un signore grasso e ben pasciuto. Aveva grosse labbra e guanciotte piene e un immenso collo in cui le pieghe di grasso uscivano dal colletto della camicia formando una specie di ciambella di gomma. L'uomo si girò, allungò la mano per prendere la tavoletta, poi si voltò di nuovo e la porse a Charlie. Il ragazzo l'afferrò, la scartò rapidamente e si riempì la bocca con un enorme morso. Poi ne prese un altro... e un altro ancora... oh, che piacere infilarsi in bocca qualcosa di dolce e croccante! La pura gioia di riempirsi la bocca di cibo nutriente e delizioso!
Il negoziante mise il resto sul bancone e aggiunse: - Vacci piano, ragazzo. Se la mandi giù così, senza masticare, ti verrà il mal di pancia-.
Charlie continuò a divorare il cioccolato. Non riusciva a fermarsi. In neanche mezzo minuto, l'intera tavoletta era scomparsa giù per la gola. Era rimasto quasi senza fiato, ma si sentiva benissimo, straordinariamente felice. Allungò una mano per prendere il resto. Ebbe un'esitazione. Gli occhi erano esattamente a livello del bancone e fissavano le monetine che vi stavano appoggiate. Erano tutti pezzi da cinque *pence*, nove in tutto. Certo non sarebbe successo niente se ne avesse spesa un'altra...
- Credo...- cominciò a dire a voce bassa, - credo proprio che... prenderò un'altra di quelle tavolette di cioccolato. Lo stesso tipo di prima, prego.-.
- Perché no?- disse il grassone, allungando di nuovo la mano dietro di sé per prendere un'altra tavoletta di Cioccocremolato Delizia Wonka al Triplogusto. Quindi la mise sul bancone.
Charlie la prese e ne strappò via l'involucro... e all'improvviso...da sotto la carta... apparve

un bagliore dorato.
Il cuore di Charlie si fermò.
- Ma è un Biglietto d'oro!- gridò il negoziante, facendo un salto di mezzo metro. - Hai trovato un Biglietto d'oro! Hai trovato l'ultimo Biglietto d'oro rimasto! Roba da non crederci! Venite gente, venite a vedere! Questo ragazzino ha trovato l'ultimo biglietto d'oro di Wonka! Sul serio! Guardate, ce l'ha ancora in mano!-
In pochi secondi, attorno a Charlie si era raccolta una piccola folla di una ventina di persone e altre ancora cercavano di entrare nell'angusto negozio. Tutti volevano vedere il Biglietto d'oro e il suo fortunato possessore.
Charlie era rimasto come paralizzato. Non era riuscito neanche a liberare del tutto il Biglietto d'oro dall'involucro. Era restato fermo, immobile, e stringeva forte la tavoletta con entrambe le mani mentre la gente faceva ressa attorno a lui vociando.
A un certo punto si rese conto che una mano gli si era posata gentilmente sulla spalla e, quando volse in su lo sguardo, vide un signore molto alto che gli stava vicino. - Senti, ragazzo- gli sussurrò l'uomo – perché non me lo vendi? Ti darò cinquanta sterline. E ti regalerò anche una bici nuova. D'accordo?-
_ Ma è matto? - gridò una donna che gli stava altrettanto vicino. - Perbacco, io glene offrirei duecento di sterline per quel biglietto! Giovanotto, me lo vendi per duecento sterline?-
- Adesso basta!- esclamò il grasso negoziante, facendosi largo tra la folla e afferrando Charlie per il braccio. - Lasciate in pace questo ragazzo! Fate largo! Fatelo uscire!- E mentre lo accompagnava alla porta, bisbigliò all'orecchio di Charlie: - Non lo dare a nesuno, figliolo. Capito? A nessuno! Portalo subito a casa, prima che te lo possa perdere! Corri come il vento e non ti fermare finché non sei arrivato, capito?-
Charlie annuì (…) e, via, si mise a correre il più velocemente possibile. E mentre passava come il vento davanti alla fabbrica del signor Willy Wonka, si voltò un attimo e la salutò con la mano.

MREKULLIA

Çarli hyri në dyqan dhe e lëshoi pesëmbëdhjetëqindarkëshen e lagur mbi banak.
-Një çokollatë Vonka me krem karamele-qumështi,-tha duke kujtuar sa shumë i kishte pëlqyer ajo çokollata që i dhuruan për ditëlindje.
Burri prapa banakut dukej i shëndoshë dhe i ushqyer mirë. Kishte buzë të trasha, faqe buçkane dhe gushë me pala. Palat e dhjamit rrotull qafës i rrinin mbi jakë si unazë gome. Ai u kthye pas të kapte çokollatën dhe pastaj u rikthye dhe ia zgjati Çarlit. Çarli ia rrëmbeu, e çorri shpejt mbështjellësen dhe kafshoi një copë të madhe. Pastaj edhe një tjetër…dhe një tjetër… oh ç'kënaqësi që ishte të kullufisje ashtu, me copa të mëdha, një ushqim të fortë e të ëmbël! S'kishte gjë më të këndshme se ta mbushje gojën me ushqim të mirë e të fortë.
-Duket se ta paska vërtet ënda këtë çokollatë, biro,- i tha shitësi tërë qejf.
Çarli pohoi, me gojen mbushur me çokollatë.
Shitësi ia ktheu kusurin Çarlit mbi banak. –Mos u ngut,- i tha. –Kujdes, se të dhemb barku po e kapërdive kështu pa përtypur.
Çarli e kullufiti me uri ujku çokollatën, pa pushuar një grimëz. Dhe për më pak se gjysmë minuti e kishte përpirë të tërën. Sa nuk mbeti pa frymë, por ndihej mrekullisht, jashtëzakonisht i lumtur. Zgjati dorën të merrte kusurin, pastaj u ndal. Sytë i arrinin vetëm pak sipër banakut. Ua nguli monedhave të argjendit që preheshin atje. Monedhat qenë të gjitha pesëqindarkëshe. Gjithë-gjithë ishin nëntë cope. Sigurisht s'prishej kushedi ç'farë sikur të priste njëckë më shumë…
-Dua , -foli i qetë, -dua të blej edhe një tjetër nga ato çokollatat, por ju lutem, e dua njëlloj

si atë që bleva më parë.
-Pse jo? –tha shitësi i ngjallmë dhe u zgjat prapa për të marrë një çokollatë tjetër me krem karamele-qumështi nga rafti. E mori dhe e la mbi banak.
Çarli e kapi dhe çorri letrën mbështjellëse, kur BEFAS…që poshtë letrës…vetëtiu një shndritje ARI PLOT SHKËLQIM!
Çarlit për pak sa s'i pushoi zemra!
-Bileta e Artë! –thirri shitësi, duke kërcyer e u hedhur përpjetë. –Të ra bileta e Artë! Gjete Biletën e Artë, të fundit që kishte mbetur! Hej, e morët vesh apo jo? Le të vijë e ta shohë gjithkush! Ky djali gjeti Biletën e Artë të Vonkës, të fundit fare! Ja tek është! Ja tek e ke në duar!

Dukej sikur shitësi po shkallonte nga gëzimi. –Në dyqanin tim, ja këtu e gjeti! –bërtiste. –E gjeti këtu, besa, në kioskën time të vogël! Le t'i thërrasë dikush gazetarët shpejt që ta marrin vesh! Kujdes tani, djalosh! Mos e gris duke e çmbështjellë! Se është gjë shumë e çmuar!
Brenda pak çastesh një turmë prej njëzet vetash u mblodh rrotull Çarlit dhe disa të tjerë po shtyheshin të hapnin rrugë e të hynin në shitore. Gjithkush donte të shihte Biletën e Artë dhe fatlumin e që e gjeti.
-Ku është Bileta? –bërtiste dikush. –Ngrije lart që ta shohin të gjithë!
-Ja tek e ke, ja atje! –bërtiste një tjetër.-Ja ku po e mban në duar! Shihe si shkëlqen floriri!
-Po si arriti ta gjente? –bërtiti plot zemërim një djalë shulak.- Njëzet copë çokollata në ditë kam blerë unë, për javë e jave të tëra, e s'gjeta gjë!
-Mendo pak ç'gjëra të mira do të marr falas ai,- tha me zili një djalë tër.-Për tërë jetën!
-Apo s'paska nevojë i shkreti, se qenka si karkalec! –tha një vajzë duke qeshur.
Çarli nuk kish luajtur hiç vendit. Madje as nuk e kishte nxjerrë krejt Biletën e Artë nga letra e çokollatës. Po rrinte aty pa lëvizur, duke e mbajtur çokollatën fort me të dy duart, ndërsa turma shtyhej e ngjitej pas tij. Po e kapte një ndjenjë e çuditshme pluskimi, sikur edhe ai po fluturonte lart në ajër si tullumbace. I dukej se këmbët nuk e preknin më tokën kurrkund. Dhe dëgjonte si i rrihte zemra fort në kraharor.
Pikërisht atëherë ndjeu një dorë që iu lëshua lehtë mbi sup dhe, sapo ngriti sytë, pa një zdap aty afër tij. –Dëgjo, -i pëshpëriti burri. –Ta blej unë për pesëdhjetë stërlina. Hë, si të duket? Dhe veç atyre do të jap edhe një biçikletë fringo të re. Mirë?
-Mos lojtët nga mendja? –foli një grua që po rrinte me këmbë pranë tij. –Ja pra, unë i jap dyqind stërlina për atë biletë. A do ta shesësh biletën për dyqind stërlina, djalosh?
-Mjaft tani me këto! –bërtiti shitësi i ngjallmë duke çarë rrugën mes turmës dhe duke e kapur Çarlin fort për krahu. –Lëreni djalin të qetë, po ju them. Hapni rrugën! Lëreni të dalë! –Dhe posa e nxori Çarlin te dera, i pëshpëriti: -Mos ia lësho askujt. Shpjere drejt e në shtëpi, sa më parë, se ndryshe do ta humbasësh! Vrapo gjithë rrugës dhe mos ndalo askund sa të hysh brenda në shtëpi, dëgjove? Çarli tundi kokën.
-Edhe një gjë tjetër, - i tha shitësi i ngjallmë, pasi heshti një çast dhe i buzëqeshi Çarlit, - kam përshtypjen se ty të duhej diçka e tillë. Jam tepër i kënaqur që e gjete ti e jo ndonjë tjetër. Të uroj fat, biri im!
Faleminderit, -i tha Çarli dhe , me të dalë jashtë, ia dha vrapit mes dëbores me sa i hanin këmbët. Dhe kur fluturoi para fabrikës së Vili Vonkës u kthye drejt saj, e përshëndeti me dorë dhe nisi të këndonte.

Domande di comprensione del testo:/Pyetje mbi te kuptuarit e tekstit

1. Chi sono i protagonisti del racconto?/ kush jane protagonistet e regimi?
A □ Una donna e un signore alto/ nje grua e nje burre i gjate

B □ Un bambino grasso e Willy Wonka/ nje femije i shendosh e Willy Wonka
C □ Un ragazzo e un negoziante/ nje djal e nje shites

2. Dove si svolge il racconto?/ku zhvillohet ngjarja?
A □ Nella fabbrica di Willy Wonka/ ne fabriken e Willy Wonka
B □ A casa di Charlie/ ne shtepine e Charlie
C □ In un negozio/ ne nje dyqan

3. Quante tavolette di cioccolato mangia Charlie?/ sa copa çokollate ha Charlie?
A □ Solo una/ veten nje
B □ Due/dy
C □ Tre, e gli viene mal di pancia/tre, dhe e kap dhimbje barku

4. Che cosa trova Charlie nella tavoletta di cioccolata?/ çfare gjen Charlie ne çokollate
A □ Una moneta da cinque pence/ nje monete prej pese qindarkash
B □ Un sottile foglio d'oro/ nje flete te holle ari
C □ Una nocciola croccante/ nje lajthi te fresket

5. Che cosa fa Charlie subito dopo la scoperta?/ç'fare ben Charlie menjehere pas zbulimit?
A □ Rimane fermo per l'emozione/ Nuk leviz nga emocionet
B □ Urla di gioia/ çirret nga gezimi
C □ Risponde alle domande della gente/ Pergjigjet pyetjeve te njerzeve

6. Che cosa fa Charlie in seguito?/ ç'fare ben Charlie pastaj?
A □ Finisce di mangiare la cioccolata/ ha gjithe çokollaten
B □ Vende la sua scoperta per duecento sterline/ shet ate qe zbuloi per dyqind sterlina
C □ Si affretta verso casa passando davanti alla fabbrica/ shkon shpejt ne shtepi duke kaluar perpara fabrikes

7. Scrivi tu come continua il racconto./ shkruaj ti vazhdimin e tregimit

_____
_____
_____
_____

Punteggio: **1 punto** per ogni risposta corretta, domande 1-6
4 punti da assegnare per la domanda 7, in base alla coerenza con il testo
totale ----/ 10

Spunti per la produzione orale e/o scritta:
Parla del tuo cibo preferito./ fol per ushqimin tend te preferuar